Lietas Nr. C75017225
C-0172-25
ECLI:LV:ELT:2025:1210.C75017225.4.S

Ekonomisko lietu tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025. gada 10. decembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Ieva Jankovska,

ar tiesas sēžu sekretāri Šarloti Elizabeti Zeļējevu,

piedaloties prasītājas pārstāvim zvērinātam advokātam Jānim Bērziņam,

atbildētājas pārstāvim /Persona B/

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu maksātnespējīgās /Nosaukums A/ prasībā pret /Nosaukums B/ par uzņēmuma pārejas atzīšanu un naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājas maksātnespējīgās /Nosaukums A/ maksātnespējas procesa administrators tiesā iesniedzis prasības pieteikumu pret atbildētāju /Nosaukums B/ par uzņēmuma pārejas atzīšanu un naudas līdzekļu 21 756,24*euro* piedziņu.

Prasība pamatota ar Komerclikuma 20. pantu un šādiem galvenajiem argumentiem.

[1.1] Ar Rēzeknes tiesas 2022. gada 2. novembra spriedumu civillietā Nr. /Civillietas numurs A/ pasludināts prasītājas maksātnespējas process. Prasītājas maksātnespējas procesā ir pieteikti un atzīti 11 nenodrošināto kreditoru prasījumi ar kopējo prasījumu summu 21 880,84 *euro*. Prasītājas maksātnespējas procesā ir atgūti līdzekļi 124,60 *euro*, tādēļ par atbildētājas saistībām Komerclikuma 20. panta kontekstā ir atzīstama naudas līdzekļu summa 21 756,24 *euro*.

[1.2] Pastāv apstākļu kopums, kas pierāda prasītājas uzņēmuma pāreju atbildētājai, līdz ar to saskaņā ar Komerclikuma 20. pantu atbildētājai ir pienākums atbildēt par prasītājas saistībām.

Viens no pēdējiem prasītājas valdes locekļiem (pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas) bija /Persona B/, kurš ir arī prasītājas dalībnieks (50 %). Tāpat /Persona B/ ir arī atbildētājas valdes priekšsēdētājs un dalībnieks (100 %).

Prasītājas saimnieciskās pamatdarbības veids ir “Restorānu un mobilo ēdināšanas vietu pakalpojumi (56.10, versija 2.0) (Datu avots: CSP)”, kas ir arī viens no atbildētājas saimnieciskās darbības veidiem. Prasītājas juridiskā adrese ir /Adrese A/, kas ir arī atbildētājas juridiskā adrese. Prasītājai no 10.11.2021. līdz 16.10.2022.

bija reģistrēta struktūrvienība /Nosaukums C/, /Adrese C/, kas no 17.10.2022. reģistrēta atbildētājai (/Nosaukums C/, /Adrese C/).

2022. gada 24. oktobrī prasītāja izrakstīja atbildētājai rēķinu Nr. 1 par 14 kustamās mantas vienību atsavināšanu par kopējo summu 3093,53 *euro*. Atsavināts tika kases aparāts, galda pamatnes, bāra krēsli, gaismeklis, blenderis, plaukti noliktavai, naži, krāns, mikroviļņu krāsns, atkritumu tvertne, dārza krēsli, blenderis *Stollar*, bāra inventārs utt. Turklāt prasītājai parādsaistības pret vienu no kreditoriem /Nosaukums D/ ir radušās jau 2022. gada 31. augustā, līdz ar to prasītāja jau esot finansiālās grūtībās un īsu laiku pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas, ir atsavinājusi aktīvus saistītajam uzņēmumam.

Prasītāja dibināta 2021. gada 21. oktobrī, un pastāvējusi līdz 2022. gada 2. novembrim, nodarbinājusi 17 darbiniekus, tā 2021. gadā nav guvusi ienākumus, bet pirmie ienākumi ir no 2022. gada februāra. Prasītājai ir konstatējami lieli zaudējumi. 2021. gadā prasītāja iegādājās pamatlīdzekļus kopsummā par 461,06 *euro* un 2022. gadā kopsummā par 686,29 *euro*, kas 2022. gada 2. novembrī izslēgti no prasītājas grāmatvedības. Starp nodotajiem prasītājas dokumentiem, administrators nav konstatējis dokumentus par pamatlīdzekļu, mazvērtīgā inventāra izslēgšanu, likvidācijas gadījumā utilizācijas aktus.

Arī Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – VID) prasītājas administratoram nosūtītajā vēstulē ir norādījis uz konstatētajām pazīmēm, ka ir notikusi prasītājas uzņēmuma elementu pāriešana atbildētājai.

[2] Atbildētāja tiesā iesniegusi paskaidrojumu, kurā norādīts, ka prasību neatzīst un lūdz to noraidīt. Paskaidrojumā norādīti šādi iebildumi.

Administrators veica darbības un tiesvedības procesus slepeni, neinformējot dalībniekus par būtiskām darbībām.

Atbildētāja nav noslēgusi līgumus vai juridiskas saistības, kas paredzētu atbildību par citu uzņēmumu, tostarp prasītājas, parādiem vai saistībām. Pastāv tikai viens apakšnomas līgums, kurā prasītāja nav izpildījusi savas saistības.

Grāmatvedības un uzskaites dati liecina, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāv savstarpējās saistības: prasītāja joprojām ir parādā atbildētājai (summa: 687,87 *euro*). Tādējādi atbildētāja šajā procesā faktiski ir cietusī puse, nevis sabiedrība, kas būtu atbildīga par cita uzņēmuma parādiem.

Lietas apstākļi liecina, ka atbildību par prasītājas darbību un parādiem nevēlas uzņemties konkrētas personas – /Persona F/ un viņa firma.

Ievērojot minēto, pastāv pamats lūgt atzīt atbildētāju par cietušo (kreditoru) attiecībā uz prasītājas parādiem un ņemt to vērā lietas izskatīšanā. Gadījumā, ja tiesa uzskatīs par nepieciešamu, veikt pārbaudi attiecībā par interešu konflikta vai pilnvaru ļaunprātīgas izmantošanas iespējamību un saukt atbildīgās personas pie atbildības, ja tas tiks apstiprināts; apsvērt jautājumu par atbildētāja zaudējumu kompensāciju, kas radušies administratora nepamatotu vai negodprātīgu darbību dēļ, pēc attiecīgu pierādījumu iesniegšanas.

[3] Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem un lūdza to apmierināt.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis prasību neatzina un lūdza to noraidīt. Uzturēja rakstveida paskaidrojumus.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, uzklausījusi puses, atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnībā.

[5] Atbilstoši Komerclikuma 18. pantam uzņēmums ir organizatoriski saimnieciska vienība, kurā ietilpst komersantam piederošas ķermeniskas un bezķermeniskas lietas, kā arī citi saimnieciski labumi (vērtības), kurus komersants izmanto komercdarbības veikšanai.

Saskaņā ar Komerclikuma 20. panta pirmo daļu, ja uzņēmums vai tā patstāvīga daļa pāriet citas personas īpašumā vai lietošanā, uzņēmuma ieguvējs atbild par visām uzņēmuma vai tā patstāvīgās daļas saistībām. Tomēr par tām saistībām, kuras radušās pirms uzņēmuma vai tā patstāvīgās daļas pārejas citas personas īpašumā vai lietošanā un kuru izpildes termiņš vai nosacījums iestājies piecu gadu laikā pēc uzņēmuma pārejas, uzņēmuma nodevējs un uzņēmuma ieguvējs atbild solidāri. Atbilstoši Komerclikuma 20. panta otrajai daļai uzņēmuma vai tā patstāvīgas daļas pārejas gadījumā uzņēmumā vai tā daļā ietilpstošie prasījumi un citas tiesības pāriet uz uzņēmuma ieguvēju.

No minētās normas izriet, ka tās noteikumu par uzņēmuma pāreju mērķis ir novērst tās situācijas, kurās komercsabiedrība tiek "iztīrīta" no aktīviem, neatstājot tās kreditoriem cerības saņemt tiem pienākošos samaksu. Tas nozīmē, ka līdz ar uzņēmuma aktīviem – materiālām un nemateriālām vērtībām – uzņēmuma ieguvējam pāriet atbildība par saistībām, lai tādā veidā pasargātu gan kreditorus, gan darbaspēku (darbiniekus) no uzņēmuma pārejas izraisītām negatīvām sekām (sk. *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017. gada 9. novembra spriedumu lietā Nr. C33355814, SKC-340/2017; ECLI:LV:AT:2017:1109.C33355814.2.S*).

Uzņēmuma pārejas definīcija Komerclikumā nav sniegta, kā arī nav norādīti uzņēmuma pārejas elementi, kurus analizējot būtu iespējams izdarīt secinājumu par uzņēmuma pārejas esības vai neesības faktu. Uzņēmuma pārejas kritēriji ir noteikti Eiropas Savienības Tiesas (turpmāk – EST) judikatūrā. Šie kritēriji ir piemērojami lietas faktisko apstākļu izvērtēšanai un uzņēmuma pārejas gadījuma identificēšanai, tomēr jāņem vērā arī katras situācijas individuālie kritēriji.

EST, analizējot un vērtējot, vai ir notikusi uzņēmuma pāreja, izstrādājusi šādus vispārīgos kritērijus: 1) uzņēmuma veida vai rakstura izvērtēšana; 2) ķermenisku (nekustamais īpašums, kustamas lietas) un bezķermenisku lietu, kā arī labumu (zinātība, izgudrojumi) pāreja; 3) vai lielākā daļa darbinieku ir pārņemti; 4) vai klienti ir pārņemti; 5) uzņēmējdarbības funkciju līdzība pirms un pēc pārejas (sk., piemēram, *EST 1986. gada 18. marta spriedumu lietā 24/85* Jozef Maria Antonius Spijkers *v* Gebroeders Benedik Abattoir CV *et* Alfred Benedidik en Zonen BV*, para 13; 1988. gada 15. jūnija spriedumu lietā 101/97* Bork International A/S, *in liquidation v* Foreningen of Arbejdsledere I Danmark, *acting on behalf of* Birger E.Petersen*, ECR, 1988, page 3057; 1992. gada 19. maija spriedumu lietā C-29/91 Dr*. Sophie Redmond Stichting *v* Hendrikus Bartol *and others, ECR 1992, page I-3189; 1992. gada 16. decembra spriedums apvienotajās lietās C-132/91, C-138/91 un C-139/91* Grigorios Katsikas *v* Angelos Konstantidis *and* Uwe Skreb *and* Günter Schroll *v* PCO Stauereibetrieb Paetz & Co Nachfolger GmbH*, paras 33, 34, 35, u.c*.). Tāpat Senāta 2017. gada 9. novembra spriedumā lietā Nr. C33355814, SKC-340/2017 atzīts, ka par uzņēmuma pāreju var liecināt ļoti dažādu apstākļu kopums, tostarp darbinieku pāriešana darbā pie ieguvēja, pamatlīdzekļu un krājumu nodošana, saglabāta uzņēmuma atrašanās vieta un juridiskā adrese, saistību pret banku pārņemšana, atsavinātājas sabiedrības valdes locekļa pāriešana pie ieguvēja.

Doktrīnā atzīts, ka uzņēmuma pāreja jāklasificē pēc pārejas fakta un rezultāta, nevis pēc pārejas formas (sk. Strupišs A. *Komerclikuma komentāri. A daļa. Komercdarbības vispārīgie noteikumi (1.–73. pants). Rīga:* SIA "A. Strupiša Juridiskais birojs"*, 2003, 115. lpp*.).

Līdz ar to, lai konkrētajā gadījumā konstatētu, vai ir notikusi uzņēmuma pāreja no prasītājas uz atbildētāju, tiesai nepieciešams pārliecināties, vai šajā lietā ir konstatējami iepriekš norādītie uzņēmuma pārejas procesa kritēriji. Tāpat visi prasītājas norādītie apstākļi ir vērtējami kopsakarā, nevis atrauti viens no otra.

[6] Tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts prasītājas uzņēmuma pārejas fakts atbildētājai. Proti, abas sabiedrības kontrolē un pārstāv vienas un tās pašas amatpersonas un dalībnieks, ir konstatējama struktūrvienības pārņemšana, kurā atbildētāja turpina veikt prasītājas saimniecisko darbību un konstatējama prasītājas aktīvu pāreja atbildētājai īsi pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas, ir konstatējami kopīgi sadarbības partneri.

[6.1] Ar Rēzeknes tiesas 2022. gada 2. novembra spriedumu civillietā Nr. /Civillietas numurs A/ pasludināts prasītājas maksātnespējas process. Prasītājas maksātnespējas procesā ir pieteikti un atzīti 11 nenodrošināto kreditoru prasījumi ar kopējo prasījumu summu 21 880,84 *euro* (*lietas 19.-20. lapas reverss*). Prasītājas maksātnespējas procesā ir atgūti 124,60 *euro* (*lietas 30. lapa*), tādēļ par atbildētājas saistībām Komerclikuma 20. panta kontekstā maksātnespējas administrators ir atzinis naudas līdzekļu summu 21 756,24 *euro*.

[6.2] No *Lursoft* izdrukām izriet, ka atbildētāja ir dibināta 2018. gada 28. februārī, prasītāja ir dibināta 2021. gada 12. oktobrī. Tāpat no minētajām izdrukām izriet, ka prasītājas pamatdarbības veids ir restorānu un mobilo

ēdināšanas vietu pakalpojumi (56.10, versija 2.0) un šāds darbības veids ir papildus reģistrēts arī atbildētājai. Neskatoties uz to, ka atbildētājai kā pamatdarbības veidi ir norādīti arī citi – pamatā ar būvniecību saistītie, un, ka atbildētāja reģistrēta vēl pirms prasītājas saimnieciskās darbības uzsākšanas (*lietas 22.-25. lapa*), tomēr no izdrukām no Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) datu bāzes par struktūrvienībām konstatējams, ka atbildētājai ar 2022. gada 17. oktobri ir reģistrēta jauna papildus struktūrvienība /Nosaukums C/, /Adrese C/, kas līdz 2022. gada 16. oktobrim bijusi reģistrētā struktūrvienība prasītājai, kurā tika sniegti ēdināšanas pakalpojumi (*lietas 26.-27. lapa*).

Tāpat prasītājai ar atbildētāju ir viena juridiskā adrese /Adrese A/, kas, lai gan pats par sevi nav rādītājs uzņēmuma pārējai, bet vērtējams kopsakarā ar pārējiem uzņēmuma pārejas raksturojošiem kritērijiem lietā (*lietas 22.-25. lapa*).

Tādējādi, lai arī atbildētāja ir saglabājusi arī savus līdzšinējos saimnieciskās darbības veidus, kas saistīti ar būvniecību, tomēr tas neliedz konstatēt un lietas izskatīšanas gaitā ar pierādījumiem ir apstiprinājies, ka atbildētāja ir pārņēmusi prasītājas saimnieciskās darbības veidu – restorānu un mobilo ēdināšanas vietu pakalpojumi, un turpmāk darbojas abās jomās, proti, prasītājas uzņēmuma izmantošana tiek turpināta ar tādām pašām ekonomiskajām darbībām un saglabājot prasītājas identitāti.

[6.3] No Lursoft izdrukām par prasītāju un prasītājas dalībnieku reģistra nodalījuma Nr. 1 (*lietas 22.-25., 134. lapa*) izriet, ka prasītājas dalībnieki bija /Persona F/ (50 % no pamatkapitāla), kurš bija valdes priekšsēdētājs, un /Persona B/ (50 % no pamatkapitāla), kurš bija valdes loceklis.

Tiesa secina, ka prasībā norādītie faktiskie apstākļi un lietā iesniegtie pierādījumi kopumā un savstarpējā sakarībā apstiprina prasītājas un atbildētājas īpašnieku un amatpersonu savstarpējo saistību, jo prasītājas dalībnieks ir arī /Persona B/, kā arī vienlaikus valdes loceklis (ar tiesībām pārstāvēt atsevišķi) no dibināšanas brīža līdz maksātnespējas pasludināšanas brīdim 2022. gada 2. novembrī, arī atbildētājas vienīgais dalībnieks ir /Persona B/ (100 % no pamatkapitāla), kurš ir arī valdes priekšsēdētājs (*lietas 22.-25. lapa*).

[6.4] Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka uzņēmuma pārejas faktu saista ar laiku, kad ir atsavināti visi tie fundamentāli nepieciešamie aktīvi prasītājas saimnieciskās darbības veikšanai (viss nepieciešamais aprīkojums), kas ir 2022. gada 24. oktobrī veiktā darījuma priekšmets. Tiesa atzīst par pamatotu prasītājas pārstāvja norādīto, ka ar šo darījumu faktiski noslēdzās iespēja prasītājai turpmāk veikt saimniecisko darbību, ko apstiprina 2022. gada 2. novembrī pasludinātā maksātnespēja.

Proti, no 2022. gada 24. oktobra pavadzīmes rēķina Nr. 1 izriet, ka prasītāja saimnieciskās darbības veikšanai nepieciešamo inventāru – kases aparātu, galda pamatnes, bāra krēslus, gaismekli, blenderi, plauktu noliktavai, šefpavāra nazi un blenderi, mikroviļņu krāsni un atkritumu tvertni, putekļu sūcēju Karcher, dārza krēslus, blenderi *Stollar*, bāra inventāru, *Huawei Soyealink b535-333*, *Lenovo Tab M10* – pārdeva atbildētājai par 3093,53 *euro*. Pēc līguma noslēgšanas atsavinātais inventārs palika tajā pašā atrašanās vietā – /Adrese C/, kur tas arī ir bijis, kad prasītāja veica savu saimniecisko darbību minētajā struktūrvienībā (*lietas 33.-34. lapa*).

Minētais dod pamatu uzskatīt, ka, sākoties prasītājas finansiālajām grūtībām, īsi pirms prasītājas maksātnespējas procesa pasludināšanas, atbildētāja papildus saviem pamatdarbības veidiem, ir pārņēmusi prasītājas saimnieciskās darbības veidu – ēdināšanas pakalpojumi.

Tādējādi minētie fakti ēdināšanas pakalpojuma klientiem var radīt iespaidu, ka atbildētāja faktiski ir tas pats pakalpojumu sniedzējs kas prasītāja, proti, patērētājs nemaz nemana, ka ēdināšanas pakalpojumu sniegšanas vieta juridiski patiesībā ir cita, jo pēc būtības nekas par to neliecina, proti, ir tā pati adrese, identisks pakalpojumu sniegšanas veids, arī īpašnieks ir tas pats. Līdz ar to var konstatēt, ka atbildētāja turpina izmantot prasītājas saimnieciskās darbības veidu, tādējādi turpinot nodrošināt prasītājas klientu plūsmu pie atbildētājas, gūstot ienākumus no minētās darbības, bet prasītājas kreditorus atstājot bez saistību norēķina. Līdz ar to nav izšķirošas nozīmes tiesas sēdē atbildētājas pārstāvja norādītajam, ka prasības pieteikumā norādītās preces tika atsavinātas atbildētājai parāda segšanai.

Ņemot vērā minēto, ir konstatējama arī pazīme par prasītājas aktīvu pāreju atbildētājai.

[6.5] Tā kā darba devējs sniedz VID ziņas par personām, kuras uzsāk un pārtrauc darba tiesiskās attiecības (Ministru kabineta 2010. gada 7. septembra noteikumi Nr. 827 “Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām

un iedzīvotāju ienākuma nodokli"), līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt VID sniegto informāciju par prasītājas un atbildētājas darbinieku nodarbinātību.

No VID 2022. gada 23. novembra vēstules (*lietas 42.-43. lapa*) izriet, ka prasītājai bija reģistrēti kopumā 17 darbinieki un pēdējie darbinieki darba attiecības ar prasītāju izbeidza 2022. gada 4. oktobrī.

Vienlaikus tiesa secina, ka prasības pieteikumā nav izvirzīts kritērijs par darbinieku pāreju, bet prasītājas pārstāvis sākotnēji lūdzis tiesu izprasīt informāciju no VID par prasītājas un atbildētājas kopīgajiem darbiniekiem. No tiesas izprasītās un VID 2025. gada 8. septembrī tiesai sniegtās informācijas (*lietas 121.-122. lapa*) izriet, ka atsevišķu prasītājas darbinieku pāreja atbildētājai notikusi jau pēc prasītājas maksātnespējas pasludināšanas 2022. gada 2. novembrī. Proti, VID 2025. gada 8. septembra vēstulē (*lietas 63. lapa*) norādījis, ka divas darbinieces – /Persona E/ (abu sabiedrību īpašnieka un amatpersonas /Persona B/ meita) un /Persona G/ pieņemtas darbā /Nosaukums B/ pēc pieprasījumā minētā perioda (12.10.2021.-02.11.2022.). No VID "Ziņas par darba ņēmējiem" (*lietas 121.-122. lapa*) izdrukām izriet, ka /Persona G/ bija prasītājas darbiniece no 09.02.2022. līdz 04.10.2022. Savukārt darba attiecībās ar atbildētāju /Persona G/ ir stājusies 25.04.2023. No VID sniegtās informācijas (profesijas kodiem) izriet, ka /Persona G/ pie prasītājas strādāja pēc profesijas koda 515101 (administrators), un pie atbildētājas viņa strādā pēc profesijas koda 513202 (bārmenis). Tāpat no VID "Ziņas par darba ņēmējiem" (*lietas 121.-122. lapa*) izdrukām izriet, ka /Persona E/ bija prasītājas darbiniece no 30.06.2022. līdz 20.07.2022. Savukārt darba attiecībās ar atbildētāju /Persona E/ ir stājusies 26.05.2023. No VID sniegtās informācijas (profesijas kodiem) izriet, ka /Persona E/ pie prasītājas strādāja pēc profesijas koda 513101 (viesmīlis) un pie atbildētājas viņa strādā pēc profesijas koda 932909 (palīgstrādnieks). Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis apstiprināja, ka /Nosaukums B/ pieņēma darbā divus prasītājas bijušos darbiniekus.

Tā kā no prasītājas 17 darbiniekiem tikai divi ir pārgājuši strādāt pie atbildētājas, kā arī to profesijas kodi neliecina, ka varēja nodot atbildētājai būtiskas zināšanas saimnieciskās darbības nodrošināšanai, turklāt abu darbinieku pāreja notikusi vairāk kā pusgadu pēc prasītājas maksātnespējas iestāšanās, tad tiesas ieskatā ir apšaubāms, ka šādi apstākļi liecinātu par notikušu darbinieku pāreju.

[6.6] Ar Ekonomisko lietu tiesas tiesneses 2025. gada 19. augusta lēmumu no VID izprasīta informācija arī par prasītājas un atbildētājas kopīgajiem darījuma partneriem periodā no 2021. gada 12. oktobra līdz 2022. gada 2. novembrim, kad pasludināts prasītājas maksātnespējas process. No VID sniegtās informācijas izriet, ka pieprasījumā minētajā periodā pušu kopīgais iegādes darījumu partneris bija /Nosaukums E/. Kā arī, minētajā laika periodā prasītāja deklarēja iegādes darījumus no /Nosaukums B/ un realizācijas darījumu (*lietas 63. lapa*). Vienlaikus tiek konstatēts, ka atbildētāja pēc struktūrvienības un saimnieciskās darbības veida pārņemšanas turpināja sadarbību ar tiem pašiem klientiem, no kuriem iegādes darījumus veikusi prasītāja. Šie kopīgie klienti ir /Nosaukums D/, /Nosaukums P/, /Nosaukums O/, /Nosaukums N/, /Nosaukums M/, /Nosaukums L/, /Nosaukums K/, /Nosaukums J/, /Pilsētas nosaukums H/ /Persona H/ daudznozaru individuālais uzņēmums /Nosaukums H/, /Nosaukums G/, un /Nosaukums F/ (*lietas 64.-120 .lapa*). Proti, no lietas materiāliem izriet, ka ar prasītājas bijušajiem sadarbības partneriem /Nosaukums B/ pakāpeniski sāk veikt darījumus no 2023. gada aprīļa (*lietas 67.-92. lapa*).

Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka gan attiecībā uz darbiniekiem, gan attiecībā uz sadarbības partneriem, faktiski ir notikusi viena tiesisko attiecību dalībnieka maiņa – /Nosaukums A/ vietā stājās /Nosaukums B/, turklāt prasītāja ir palikusi parādā /Nosaukums E/.Lai arī sakritība pati par sevi nevarētu tikt uzskatīta par tādu, kas viennozīmīgi liecinātu par pāreju, tomēr var redzēt, ka sakrīt arī liela daļa no pārējiem klientiem, ar kuriem darījumus sāk veikt pēc prasītājas maksātnespējas pasludināšanas. Līdz ar to šī pazīme kopumā ar citām pazīmēm liecina, ka atbildētāja turpina jau prasītājas iesākto sadarbību ar prasītājas darījumu partneriem.

[6.7] Izvērtējot atbildētājas paskaidrojumam pievienotos pierādījumus, tai skaitā, nomas un apakšnomas līgumus starp prasītāju un atbildētāju, starp atbildētāju un /Pilsētas nosaukums A/ domi (*lietas 133.-166. lapa*), tiesa secina, ka apstiprinās atbildētājas tiesas sēdē norādītais, ka atbildētāja bija nodevusi prasītājai apakšnomā kafejnīcas telpas /Adrese C/, un ka prasītājai varēja izveidoties parāds pret atbildētāju sakarā ar minēto apakšnomu. Vienlaikus minētais fakts neatspēko prasībā pierādīto uzņēmuma pārejas faktu no prasītājas atbildētājai, kā rezultātā prasītājai tika atstātas vienīgi parādsaistības pret kreditoriem 21 756,24*euro* apmērā. Šādos gadījumos Komerclikuma 20. pants paredz ieguvējam pienākumu segt nenomaksātās parādsaistības, kas pamatots ar apsvērumu, ka nevar tikt akceptēta tāda situācija, ka no parādsaistībām varētu viegli atbrīvoties uzņēmumu pārnesot uz citu sabiedrību, kura turpinātu faktiski to pašu darbību, bet iepriekšējās sabiedrības kreditoriem nebūtu cerības saņemt tiem pienākošos samaksu.

[7] Ņemot vērā visu minēto, tiesa secina, ka prasībā norādītie faktiskie apstākļi un lietā iesniegtie pierādījumi kopumā ir pietiekami un savstarpējā sakarībā apstiprina, ka ir noticis uzņēmuma pārejas fakts no prasītājas atbildētājai. Judikatūrā atzīts, ka uzņēmuma pārejas gadījumā prasības summa nosakāma pēc kreditoru prasījumu kopsummas (sk., *Augstākās tiesas 2020. gada 20. aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-105/2020 6.2. punktu, 2021. gada 17. jūnija sprieduma lietā Nr. SKC-253/2021 13. punktu*), un administratoram ir tiesības celt šādu prasību (sk., *Rīgas apgabaltiesas 2022. gada 29. marta lēmums lietā Nr. CA-0794-22/27*). Līdz ar to saskaņā ar Komerclikuma 20. pantu atbildētājai ir pienākums atbildēt par prasītājas saistībām kreditoru prasījumu kopsummas apmērā 21 756,24 *euro*, tādējādi prasība ir apmierināma pilnībā.

Vienlaikus tiesa izskaidro, ka tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas (Civilprocesa likuma 192. pants). Līdz ar to atbildētājas paskaidrojumā norādītie iebildumi pret prasītājas maksātnespējas procesa administratora rīcību maksātnespējas procesā, tostarp, kas saistīti ar prasītājas amatpersonu vai dalībnieku informēšanu par to pienākumiem un tiesībām maksātnespējas procesā, nav vērtējami, izskatot celto prasību, bet risināmi Maksātnespējas procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ievērojot minēto, tiesai, izskatot šo civillietu, nav arī tiesiska pamata atzīt atbildētāju par cietušo vai kreditoru attiecībā uz prasītājas parādiem.

[8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu un 2021. gada 15. decembra Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces lēmumu (pieejams: https://www.at.gov.lv/lv/tiesu-prakse/senatoru-kopsapulcu-lemumi/civillietu-departaments) prasītājai nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6 % gadā no piedzītās summas 21 756,24*euro*.

[9] Prasītājas administrators atbilstoši Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 10. punktam ir atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos. Civilprocesa likuma 42. panta pirmā daļa paredz, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Par iesniegto prasību atbilstoši Civilprocesa likuma 34. pantam un šā likuma 3. pielikuma 1. punkta 1. apakšpunktam maksājama valsts nodeva 900 *euro*.

Tā kā prasība ir pilnībā apmierināta, bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 10. punktu administrators bija atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas, tad minētie tiesas izdevumi 900 *euro* piedzenami no atbildētājas valsts ienākumos (Civilprocesa likuma 42. pants).

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu atbildētājai ir nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189. - 193., 204.^{1} pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt maksātnespējīgās /Nosaukums A/ prasību pret /Nosaukums B/ par uzņēmuma pārejas atzīšanu un naudas līdzekļu 21 756,24*euro* piedziņu.

Atzīt, ka ir notikusi /Nosaukums A/ uzņēmuma pāreja /Nosaukums B/ un piedzīt no /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs B/, maksātnespējīgās /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./Reģistrācijas numurs A/, labā 21 756,24 *euro*.

Atzīt maksātnespējīgās /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs A/, tiesības saņemt no /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs B/, likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no pamatparāda summas 21 756,24*euro* par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Piedzīt no /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs B/, valsts ienākumos valsts nodevu 900*euro.*

Valsts nodevas samaksa valstij veicama kontā: saņēmējs Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, konta Nr. LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka: Valsts kase. Iemaksas mērķis: valsts nodeva civillietā Nr. C75017225, atbildētāja /Nosaukums B/.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Dokumenti, kas apliecina maksājumu izdarīšanu valsts ienākumos, iesniedzami Ekonomisko lietu tiesas kancelejā sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Ekonomisko lietu tiesā.

Tiesnese I. Jankovska